

Biuletyn Duszpasterski

Nr 8 (786) 6 września 2026 r.

Parafia Rzymskokatolicka pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie

NARODZENIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY – 8 WRZEŚNIA

„Narodziny Maryi są jutrenką naszego zbawienia – wraz z Nią rozpoczynamy nowy czas łaski.”

Ewangelia na XXIII Niedzielę zwykłą

„Jeśli cię usłucha, pozyskasz swego brata” Mt 18,15-20

Dzisiejsza Ewangelia dotyczy czegoś bardzo codziennego. Jezus mówi o sytuacji, którą zna właściwie każdy z nas: ktoś nas zranił, powiedział coś niesprawiedliwego, zawiódł nasze zaufanie albo po prostu postąpił źle. Co wtedy robimy? Najłatwiej opowiedzieć o tym komuś innemu. Poskarżyć się, skomentować, ocenić. Czasem zanim porozmawiamy z człowiekiem, którego sprawa rzeczywiście dotyczy, wie o niej już pół rodziny, sąsiedzi, znajomi albo cały internet. Tymczasem Jezus proponuje zupełnie inną drogę: „Idź i upomnij go w cztery oczy”.

To bardzo mądra zasada. Chrystus chce, abyśmy najpierw spotkali się twarzą w twarz. Bez publiczności. Bez zawstydzania. Bez budowania obozów „za” i „przeciw”. Bo celem chrześcijańskiego upomnienia nie jest udowodnienie komuś winy. Jezus mówi jasno: „Jeśli cię usłucha, pozyskasz swego brata”. I właśnie te słowa są kluczem do całej dzisiejszej Ewangelii.

Człowiek jest ważniejszy niż zwycięstwo

W naszych relacjach bardzo łatwo można zwyciężyć, a jednocześnie stracić człowieka. Można mieć rację i wypowiedzieć ją w taki sposób, że pozostawi po sobie ranę. Można kogoś publicznie zawstydzić, wykazać jego błąd, przytoczyć wszystkie argumenty – i przegrać coś znacznie ważniejszego: braterstwo.

Jezus nie mówi, że mamy milczeć wobec zła. Przeciwnie – mówi: „idź i upomnij”. Chrześcijańska miłość nie oznacza obojętności. Czasem właśnie dlatego, że kogoś kocham, powinienem powiedzieć mu trudną prawdę. Ale sposób, w jaki to robię, jest równie ważny jak sama prawda. Upomnienie bez miłości łatwo staje się oskarżeniem. Prawda wypowiedziana bez szacunku może stać się bronią. Natomiast prawda wypowiedziana z troską może pomóc człowiekowi powstać.

Warto więc przed trudną rozmową zadać sobie pytanie: Dlaczego chcę to powiedzieć? Czy dlatego, że zależy mi na tym człowieku? Czy może dlatego, że jestem zły i chcę mu odpłacić?

Jest jeszcze jedno bardzo ważne słowo Jezusa: „idź”. Nie czekaj, aż drugi człowiek domyśli się, że coś jest nie tak. Nie pielęgnuj urazy przez tygodnie czy lata. Nie buduj w sercu muru z niedopowiedzeń. Idź. Porozmawiaj. Spróbuj ocalić relację. Jak wiele

rodzin potrzebowałoby dzisiaj takiej odwagi. Ile małżeństw, rodzeństw, sąsiadów czy przyjaciół nosi w sobie dawne pretensje, ponieważ zabrakło jednej spokojnej rozmowy. Niekiedy nawet nie pamiętamy już dokładnie, od czego rozpoczął się konflikt, ale pamiętamy, że „od lat ze sobą nie rozmawiamy”.

Chrystus pokazuje drogę trudniejszą, ale prowadzącą do pojednania.

Na końcu Ewangelii perspektywa nagle się zmienia. Jezus mówi:

„Gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich”. Nie jest to przypadkowe zakończenie nauki o pojednaniu. Chrystus pokazuje, że prawdziwa wspólnota nie powstaje dlatego, że wszyscy są tacy sami i zawsze się ze sobą zgadzają. Wspólnota rodzi się tam, gdzie ludzie potrafią przebaczać, rozmawiać i zaczynać od nowa.

Dotyczy to także naszej parafii. Kościół nie jest wspólnotą ludzi idealnych. Przychodzimy tutaj z różnymi charakterami, poglądami, historiami i słabościami. Możemy czasem się różnić, możemy popełniać błędy. Ale łączy nas Ktoś większy od naszych różnic – Jezus Chrystus.

I dlatego warto zauważyć, że Jezus nie mówi: „gdzie są tysiące”. Mówi: „gdzie są dwaj albo trzej”. Wystarczy mała wspólnota, rodzina zgromadzona na modlitwie, kilka osób przed Najświętszym Sakramentem, rodzice modlący się z dzieckiem. Jeżeli spotykają się naprawdę w Jego imię, Chrystus jest pośród nich.

U początku nowego roku szkolnego i katechetycznego ta Ewangelia może być dla nas pięknym programem. Uczmy dzieci nie tylko zdobywania wiedzy i odnoszenia sukcesów. Uczmy je również rozmawiać, przebaczać, przeproszać i szanować drugiego człowieka. A przede wszystkim pokażmy im własnym przykładem, że rodzina zgromadzona w imię Jezusa jest miejscem Jego obecności.

Bo czasem największym zwycięstwem nie jest udowodnienie swojej racji.

Największym zwycięstwem jest odzyskanie brata.

Pytania do osobistej refleksji i modlitwy

- Czy kiedy ktoś mnie zrani, najpierw rozmawiam z nim, czy raczej mówię o nim innym?
- Czy potrafię powiedzieć trudną prawdę z miłością i szacunkiem?
- Czy bardziej zależy mi na udowodnieniu swojej racji, czy na „pozyskaniu brata”?
- Czy jest ktoś, z kim powinienem zrobić pierwszy krok ku pojednaniu?
- Czy w moim domu znajdujemy czas, aby rzeczywiście zgromadzić się w imię Jezusa i wspólnie się modlić?

Panie Jezu, naucz mnie mówić prawdę z miłością, przebaczać, gdy zostałem zraniony i mieć odwagę uczynić pierwszy krok ku pojednaniu.

Spraw, aby nasze rodziny i nasza parafia były miejscami, w których ludzie nie tracą siebie nawzajem, ale odnajdują się w Tobie. Amen.

Z życia wspólnoty

ODPUST PARAFIALNY WNIEBOWZIECIA NMP

Tegoroczny odpust parafialny ku czci Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny był dla naszej wspólnoty pięknym czasem modlitwy, spotkania i radosnego świętowania. Uroczystości rozpoczęliśmy już 14 sierpnia, gromadząc się na wspólnej modlitwie i parafialnym świętowaniu.

W uroczystość **15 sierpnia** centralnym punktem była suma odpustowa o godz. 12.00, której przewodniczył **ks. Konrad Sidor**. Serdecznie dzięku-

jemy Księdzu Konradowi za obecność pośród nas, wspólną modlitwę i skierowane do parafian słowo. Szczególnym momentem była również Msza Święta o godz. 15.00 połączona z udzieleniem sakramentu namaszczenia chorych. Odpustowy dzień zakończyliśmy wieczorną Eucharystią.

Po liturgii przyszedł czas na festyn parafialny, który był okazją do spotkania, rozmowy i wspólnej radości. Z całego serca dziękujemy organizato-

rom festynu oraz wszystkim osobom, które poświęciły swój czas, siły i pracę, aby nasze wspólne świętowanie mogło mieć tak piękną i rodzinną atmosferę. Szczególne podziękowania kierujemy do członków Parafialnego Zespołu Caritas, którzy z wielkim zaangażowaniem włączyli się w przygotowanie i przebieg wydarzenia.

Serdeczne „Bóg zapłać” wszystkim, którzy upiekli i ofiarowali ciasta, przygotowali poczęstunek, pomagali przy stoiskach, porządkach i organizacji festynu. Dziękujemy również wszystkim dobroczyńcom i osobom, które w jakikolwiek sposób wsparły to wydarzenie. Za każdym ciastem, przygotowanym stołem czy godziną poświęconego czasu kryje się konkretne dobro ofiarowane naszej wspólnotie.

Dziękujemy Parafianom i Gościom za liczny udział oraz piękne przeżycie odpustowych dni. Niech Matka Boża Wniebowzięta, Patronka naszej parafii, wyprasza wszystkim zaangażowanym obfitość Bożych łask i wynagrodzi każde dobro uczynione dla naszej wspólnoty.

WAKACYJNY WYJAZD DZIECI I MŁODZIEŻY Z NASZEJ PARAFII

W dniach 2-8 sierpnia 2026 r. dzieci i młodzież z naszej parafii uczestniczyły w wakacyjnym wyjeździe do **Białego Dunajca i Zakopanego**. Był to tydzień pełen radości, pięknych widoków i wspólnie spędzonego czasu. Nie zabrakło modlitwy i Eucharystii, górskich wycieczek, zwiedzania, zabawy i odpoczynku, a przede wszystkim okazji do budowania nowych przyjaźni i umacniania naszej parafialnej wspólnoty.

Wakacyjny wyjazd po raz kolejny pokazał, że parafia może być miejscem nie tylko wspólnej modlitwy, ale również radości, przyjaźni i dobrego przeżywania wolnego czasu. Mamy nadzieję, że piękne wspomnienia z Białego Dunajca pozostaną z uczestnikami jeszcze na długo.

Serdecznie dziękujemy Rodzicom za okazane zaufanie, a wychowawcom, opiekunom i wszystkim osobom zaangażowanym w przygotowanie wyjazdu – za poświęcony czas, troskę, odpowiedzialność i serce okazane naszym najmłodszym parafianom.

Dziękujemy dzieciom i młodzieży za wspólnie przeżyty czas, radość i wspaniałą atmosferę. Do zobaczenia na kolejnych parafialnych wyjazdach!

IMIENINY SIOSTRY ROZALII

MSZA ŚWIĘTA W INTENCJI S. ROZALII

W tych dniach swoją uroczystość imieninową przeżywa s. Rozalia, której obecność, modlitwa i codzienna postęga są pięknym darem dla naszej parafialnej wspólnoty.

Z tej okazji serdecznie zapraszamy wszystkich Parafian w niedzielę, 6 września, na Mszę Świętą sprawowaną w naszej świątyni w intencji Siostry Rozalii. Niech nasza wspólna modlitwa będzie

wyrazem wdzięczności za Jej posługę, życzliwość i dobro, którym każdego dnia dzieli się z innymi.

Droga Siostrzo Rozalio! Niech Chrystus obdarza Siostrę swoim pokojem, radością i niezbędnymi siłami. Niech Matka Najświętsza otacza nieustanną opieką, a św. Rozalia wyprasza wszelkie potrzebne łaski, zdrowie i Boże błogosławieństwo na każdy dzień zakonnej posługi.

*Dziękujemy za obecność pośród nas
i z serca życzymy: Szczęść Boże!*

WITAMY W NASZEJ WSPÓLNOCIE SIOSTRĘ FABIANĘ

Z wielką radością witamy w naszej parafii s. Fabianę Moderak ze Zgromadzenia Sióstr Opatrzności Bożej, która od września rozpoczyna swoją posługę w Nowogardzie.

Siostra Fabiana pochodzi z Tuchowa na Pogórzu Karpackim. Od 20 lat jest siostrą zakonną, odpowiadając na powołanie i realizując je w codziennej służbie Bogu i ludziom. W ciągu tych lat pełniła różne obowiązki na placówkach parafialnych oraz posługiwała w Domu Pomocy Społecznej prowadzonym przez Siostry Opatrzności Bożej. Ostatni czas spędziła w Jastrowiu, gdzie pracowała jako zakrystianka, troszcząc się o świątynię i przygotowanie liturgii.

Ci, którzy mieli już okazję spotkać Siostrę Fabianę, z pewnością szybko dostrzegali jej otwartość, serdeczność, życzliwość i ciepło. W naszej parafii Siostra podejmie przede wszystkim obowiązki związane z pracą w kancelarii parafialnej, służąc pomocą wszystkim, którzy

będą przychodzić ze swoimi sprawami i potrzebami.

Droga Siostrze Fabiano! Bardzo serdecznie witamy Siostrę w Nowogardzie. Życzymy przede wszystkim, aby dobrze się Siostra wśród nas czuła i szybko odkryła, że nasza parafia może stać się także Siostry domem. Niech nie zabraknie tutaj ludzi dobrych, serdecznych i gotowych do pomocy.

Życzymy dużo zdrowia, sił i pogody ducha, cierpliwości w codziennych obowiązkach oraz radości płynącej z każdego spotkania z drugim człowiekiem. Niech praca w kancelarii przynosi satysfakcję, a każda osoba przekraczająca jej próg spotyka w Siostrze życzliwość, której – jesteśmy przekonani – nie zabraknie.

Przed wszystkim życzymy jednak obfitości Bożego błogosławieństwa. Niech Chrystus będzie źródłem siły i pokoju, Matka Najświętsza otacza Siostrę swoją macierzyńską opieką, a Boża

Opatrzność, której Siostra zawierzyła swoje zakonne życie, prowadzi bezpiecznie przez wszystkie nowe zadania.

MSZA ŚWIĘTA NA ROZPOCZĘCIE ROKU SZKOLNEGO POŚWIĘCENIE TORNISTRÓW I PRZYBORÓW SZKOLNYCH

Niedziela, 13 września – Msza Świąta o godz. 12.00

W trakcie Eucharystii odbędzie się poświęcenie tornistrów i przyborów szkolnych.

Zapraszamy dzieci, aby przyniosły ze sobą tornistry, książki, zeszyty i inne przybory, których będą używały podczas nauki.

**SPOTKANIE RODZICÓW
KLAS II I III**

Bezpośrednio po Mszy Świętej odbędzie się spotkanie ks. Proboszcza z rodzicami dzieci klas II i III szkoły podstawowej, dotyczące katechizacji i przygotowania do Pierwszej Komunii Świętej.

Życzenia dla dzieci, nauczycieli, katechetów i rodziców na rozpoczynający się rok szkolny.

NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE – 13 WRZEŚNIA

W niedzielę, 13 września, około godz. 19.00, po zakończeniu wieczornej Mszy Świętej, serdecznie zapraszamy wszystkich Parafian na Nabożeństwo Fatimskie połączone z modlitwą różańcową i procesją z figurą Matki Bożej Fatimskiej.

Pragniemy odpowiedzieć na wezwanie Maryi z Fatimy do modlitwy, pokuty, nawrócenia i zawierzenia Niepokalanemu Sercu Maryi. Będziemy modlić się szczególnie o pokój na świecie, za nasze rodziny, dzieci i młodzież, za parafię oraz o nawrócenie i zgodę między ludźmi.

Zachęcamy do przyniesienia różańców i świec. Niech światło niesione podczas procesji będzie znakiem naszej wiary i nadziei, a wspólnie odmawiany różaniec wyrazem zawierzenia Maryi wszystkim naszych trosk i intencji.

Przyjdźmy całymi rodzinami. Zabierzmy różaniec i świecę i wspólnie powierzmy Matce Bożej nasze życie, rodziny i parafię.

ŚW. STANISŁAW KOSTKA – ROZPOCZYNAMY PRZYGOTOWANIE DO BIERZMOWANIA

18 września – święto św. Stanisława Kostki

W dzień patrona dzieci i młodzieży rozpoczynamy przygotowanie dzieci i młodzieży naszej parafii do przyjęcia sakramentu bierzmowania.

Motyw przewodni:

„Do wyższych rzeczy jestem stworzony” – św. Stanisław Kostka

Krótko wyjaśniamy młodemu, że przygotowanie do bierzmowania nie jest jedynie kolejnym obowiązkiem, ale drogą ku dojrzałości i świadomemu wyznawaniu wiary.

POWRÓCIŁY ZABYTKOWE TARCZE ZEGAROWE

HISTORIA NASZEJ ŚWIĄTYNI OCALONA

Ten materiał proponuję umieścić właśnie tutaj – przed „Warto wiedzieć”. Dzięki temu stanowi przejście od bieżących wydarzeń parafialnych do historii i sztuki. Informujemy, że po około 20 latach zabytkowe elementy dawnych tarcz zegarowych ponownie znalazły się pod opieką parafii.

Tarcze zostały zdemonstrowane w związku ze zniszczeniami wieży po pożarze w 2005 r., a następnie zdeponowane. Obecnie zostały odnalezione i zabezpieczone. Po przeprowadzeniu niezbędnych prac konserwatorskich i zabezpieczających planujemy ich wyeksponowanie na północnej ścianie odbudowanej wieży kościoła. Przez wiele lat zegar odmierzał czas mieszkańcom Nowogardu. Dziś jego zachowane tarcze same stały się świadkami czasu. Pragniemy je ocalić i przywrócić naszej świątyni jako widzialny znak jej niezwykłej historii.

ODPUST W DĄBROWIE NOWOGARDZKIEJ

**ŚW. MICHAŁ ARCHANIÓŁ
– 29 WRZEŚNIA, GODZ. 18.00**

Mieszkańcy Dąbrowy Nowogardzkiej serdecznie zapraszają wszystkich Parafian i Gości na wspólne przeżywanie dorocznej uroczystości odpustowej ku czci św. Michała Archanioła, patrona miejscowego kościoła. Uroczysta Msza Święta odpustowa zostanie odprawiona we wtorek, 29 września, o godz. 18.00.

Imię Michał oznacza „Któż jak Bóg!” i samo w sobie jest pięknym wyznaniem wiary. Święty Michał Archanioł w tradycji Kościoła jest obrońcą ludu Bożego i zwycięzcą w walce ze złem. Przypomina nam, że ponad naszymi lękami, słabościami i trudnościami zawsze jest Bóg, do którego należy ostateczne zwycięstwo.

Odpust jest szczególnym świętem całej miejscowej wspólnoty – czasem Eucharystii, modlitwy, spotkania i

wdzięczności za kościół, który od pokoleń gromadzi mieszkańców Dąbrowy. Będziemy wspólnie prosić św. Michała

o opiekę nad mieszkańcami Dąbrowy, naszymi rodzinami, całą parafią oraz wszystkimi, którzy potrzebują duchowego umocnienia.

Mieszkańcy Dąbrowy Nowogardzkiej serdecznie zapraszają – przyjedźmy licznie, aby razem modlić się, świętować i przeżywać radość parafialnej wspólnoty.

Modlitwa

do św. Michała Archanioła
Święty Michale Archaniele,
wspomagaj nas w walce,
a przeciw niegodziwości i zasadzkom
złego ducha bądź naszą obroną.
Oby go Bóg pogromić raczył,
pokornie o to prosimy,
a Ty, Wodzu niebieskich zastępów,
szatana i inne duchy złe,
które na zgubę dusz ludzkich
po tym świecie krążą,
mocą Bożą strąć do piekła. Amen.

Warto wiedzieć

Francesco Solimena, *Narodzenie Najświętszej Maryi Panny*, ok. 1690

Obraz, który oglądamy, to „Narodzenie Najświętszej Maryi Panny” autorstwa Francesca Solimeny (1657–1747), jednego z najważniejszych malarzy neapolitańskiego baroku. Dzieło powstało około 1690 roku, zostało namalowane farbami olejnymi na płótnie i ma imponujące rozmiary – około 204,5 × 170,8 cm. Obecnie znajduje się w zbiorach The Metropolitan Museum of Art w Nowym Jorku. Co ciekawe, kiedy muzeum nabyło obraz w 1906 roku, uważano go za dzieło Luki Giordana; późniejsze badania doprowadziły do przypisania go Solimenie

Obraz przedstawia Narodzenie Najświętszej Maryi Panny, ale artysta nie ukazuje tej chwili jako wydarzenia pełnego nadprzyrodzonych znaków. Przeciwnie – wprowadza nas do wnętrza

domu, w którym właśnie przyszło na świat dziecko. Widzimy kobiety zajęte opieką nad nowo narodzoną Maryją, a w głębi – św. Annę odpoczywającą po porodzie. To scena pełna ciepła, codzienności i zwyczajnej ludzkiej troski. A jednak właśnie w tej zwyczajności dokonuje się coś niezwykłego: na świat przychodzi Ta, która pewnego dnia stanie się Matką Zbawiciela.

Obraz podzielony na dwie historie

Kompozycja została bardzo wyraźnie zbudowana w dwóch planach. W górnej, pogrążonej w półmroku części widzimy św. Annę otoczoną kobietami. Artysta pozostawia ją nieco na uboczu. To miejsce narodzin, zmęczenia i odpoczynku matki.

Natomiast pierwszy plan jest znacznie jaśniejszy. Tutaj koncentruje się właściwa uwaga widza. Nowo narodzona Maryja znajduje się niemal w centrum kompozycji. Otaczają Ją kobiety, jedna z nich trzyma Dziecię na kolanach, inna klęczy, przygotowując się do czynności związanych z kąpielą. Obok pochyla się mężczyzna, którego obecność wzmacnia rodzinny i domowy charakter wydarzenia. Po prawej stronie widzimy bogato opracowane naczynie i dzban z wodą. Nie są to przypadkowe dodatki. Należą do ikonograficznej tradycji Narodzenia Maryi: przypominają o obmyciu nowo narodzonego dziecka i podkreślają realność, cielesność oraz zwyczajność narodzin.

Światło wskazuje Maryję

Najbardziej wymownym środkiem artystycznym jest jednak światło. Wnętrze pozostaje częściowo pograżone w cieniu, podczas gdy ciało małej Maryi zostaje wyraźnie rozświetlone.

To światło można odczytać duchowo. Maryja jest jeszcze bezbronny niemowlęciem. Niczego nie mówi, niczego nie czyni, nie znamy jeszcze Jej przyszłości. A jednak Bóg już rozpoczął swoje dzieło. Narodzenie Maryi jest jak pierwsze światło przed wschodem słońca. Słońcem będzie Chrystus. Maryja jest jutrzienką zapowiadającą Jego przyjście. To bardzo ważne: Kościół nie świętuje narodzin Maryi w oderwaniu od Chrystusa. Radujemy się Jej narodzeniem dlatego, że przez Nią Bóg przygotuje drogę dla swojego Syna.

Bóg zaczyna od rzeczy małych

Obraz niesie jeszcze jedno piękne przesłanie. W chwili narodzin Maryi nikt z obecnych nie może zobaczyć całej przyszłości tego dziecka. Kobiety troszczą się o niemowlę, przygotowują wodę, pomagają matce. Wszystko wygląda zwyczajnie. A przecież Bóg już siew ziarno swojej łaski. Z tego dziecka wyrośnie kobieta, która w Nazarecie odpowie aniołowi: „Niech mi się stanie według słowa twego”. Ona będzie nosiła Chrystusa pod swoim sercem, poda Go światu w Betlejem, będzie obecna w Kanie Galilejskiej i pozostanie przy Nim pod krzyżem. Dlatego Narodzenie

nie Najświętszej Maryi Panny można nazwać zasiewem wielkiej historii zbawienia.

Matka Boża Siewna

I właśnie dlatego tak piękna jest polska nazwa święta obchodzonego 8 września – Matki Bożej Siewnej.

Nasi przodkowie dobrze rozumieli tajemnicę ziarna. Rolnik wrzuca w ziemię coś bardzo małego. Nie widzi jeszcze kłosa, nie widzi przyszłego chleba. Musi zaufać, że ziarno ukryte w ziemi przyniesie owoc. Podobnie jest z Maryją przedstawioną na obrazie. Patrzymy na małe dziecko spoczywające na kolanach kobiety. Jeszcze nie widzimy Betlejem. Nie widzimy Jezusa. Nie widzimy krzyża ani poranka Zmartwychwstania. Bóg jednak widzi już cały przyszły plon. Narodzenie Maryi jest więc jak wrzucenie

w ziemię pierwszego ziarna. Zaczyna się coś, czego owoce obejmą cały świat.

Dawniej w święto Matki Bożej Siewnej proszono o błogosławieństwo dla ziarna przeznaczonego do jesiennej siewu. Był w tym prosty gest wiary: człowiek pracuje i siew, ale wzrost pozostawia Bogu.

Co zasiewamy w naszych rodzinach?

Wrzesień jest również początkiem roku szkolnego i katechetycznego. Może dlatego warto spojrzeć na tajemnicę Matki Bożej Siewnej jeszcze bardziej osobiście. Każda rodzina jest trochę jak pole, na którym dokonuje się zasiew. Pierwsze „Ojciec nasz”, znak krzyża uczyniony ręką matki nad dzieckiem, wspólna niedzielnia Eucharystia, modlitwa babci, przykład ojca, rozmowa o Bogu – to wszystko są ziarna. Nie zawsze od razu widzimy ich owoce. Czasem trzeba na nie czekać wiele lat. Ale dobro zasiane z miłością nigdy nie jest bez znaczenia.

Patrząc więc na maleńką Maryję z tego obrazu, pomyślmy również o naszych dzieciach i wnukach. Nie wiemy jeszcze, jakimi drogami poprowadzi ich Bóg. Możemy jednak już dzisiaj siać w ich sercach wiarę, dobro, uczciwość, modlitwę i miłość.

Niech Matka Boża Siewna przypomina nam, że Bóg lubi rozpoczynać wielkie dzieła od małych ziaren.

A narodzenie Maryi jest jednym z najpiękniejszych takich początków w historii zbawienia.

Powrót do całorocznego porządku Mszy Świętych

Od września przypominamy parafianom aktualny porządek Mszy Świętych.

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY W NOWOGARDZIE

Niedziela: 8.00, 10.00, 12.00, 18.00

Dni powszednie: 7.00 i 18.00

Sobota: 9.00 i 18.00

KOŚCIOŁY FILIALNE

Karsk – 9.00

Dąbrowa Nowogardzka – 10.00

Olchowo – 11.00

Wojcieszyn – 12.00/12.15

BIURO PARAFIALNE

Przypominamy, że Biuro Parafialne jest czynne: **we wtorki i czwartki w godz. 19.00–20.00.**

W kancelarii można załatwić sprawy związane m.in. z sakramentami, metrykami i zaświadczeniami, intencjami mszalnymi oraz innymi sprawami dotyczącymi życia parafii.

Od września w pracy kancelarii parafialnej będzie pomagała również s. Fabiana, którą serdecznie witamy w naszej wspólnotce.

W sprawach pilnych, szczególnie związanych z pogrzebem lub wezwaniem kapłana do chorego, prosimy o kontakt niezależnie od godzin pracy biura: 506 081 328

Serdecznie zapraszamy i prosimy, aby sprawy kancelaryjne, które nie są pilne, załatwiać w wyznaczonych godzinach.

Historia i pamięć

ROCZNICA AGRESJI SOWIECKIEJ NA POLSKĘ – 17 WRZEŚNIA

Wiara, której nie zdołano zesłać na wygnanie

17 września jest jedną z tych dat, których nie wolno nam traktować jedynie jako kolejnej rocznicy zapisanej w kalendarzu. Tego dnia w 1939 roku Związek Sowiecki napadł na Polskę, realizując ustalenia zawarte wcześniej z hitlerowskimi Niemcami. Dla tysięcy polskich rodzin rozpoczął się dramat aresztowań, deportacji, rozłąki i zesłania w głąb Związku Sowieckiego.

Wspominając tamte wydarzenia, myślimy szczególnie o Sybirakach i ich rodzinach. Za słowem „zesłanie” kryją się przecież konkretni ludzie: matki z dziećmi, ojcowie, dziadkowie, całe rodziny wyrwane ze swoich domów. Zabierano im ziemię, dobytek, rodzinne pamiątki i poczucie bezpieczeństwa. Próbowano odebrać im ojczyznę i dotychczasowe życie. Wielu jednak ocalało coś, czego nie można było zamknąć w wagonie ani skonfiskować – wiarę wyniesioną z rodzinnego domu.

Zabrali ze sobą Boga

W pamięci Sybiraków szczególne miejsce zajmuje pobożność maryjna. Wśród nielicznych rzeczy zabieranych w dramatyczną drogę znajdowały się różańce, medaliki, krzyżyki, książeczki do nabożeństwa, a czasem niewielkie obrazy Matki Bożej. Nie przedstawiały materialnie wielkiej wartości, ale dla zesłańców były bezcenne. Przypominały dom, kościół parafialny, rodzinę w Polsce.

Maryja niejako wędrowała razem z nimi – w bydłowych wagonach, przez bezkresne przestrzenie Wschodu, do miejsc przymusowej pracy i zesłania. Jej wizerunek stawał się małym fragmentem utraconego domu. Przed nim odmawiano różaniec, powierzano Bogu pozostawionych bliskich, proszono o przeżycie kolejnego dnia i modlono się za tych, którzy umierali daleko od rodzinnej ziemi.

W tym kryje się niezwykle świadectwo. Człowiek może utracić bardzo wiele, a jednak zachować swoje korzenie. Dla wielu polskich rodzin tym korzeniem była wiara. Przekazywana przez rodziców i dziadków pomagała zachować świadomość: *kim jestem, skąd pochodzę i do Kogo należę*.

Wiara przekazana następnym pokoleniom

Dlatego pamięć o Sybirakach jest również pamięcią o rodzinach, które przechowywały swoje dziedzictwo. Ci, którzy powracali z zesłania, przynosili ze sobą nie tylko wspomnienie cierpienia. Przynosili opowieści, modlitwy, rodzinne pamiątki i wiarę, którą później przekazywali dzieciom i wnukom.

Dzisiaj szczególnie potrzebujemy tego świadectwa. Żyjemy w innych warunkach, ale również możemy utracić swoje korzenie – już nie przez przemoc i deportację, lecz przez obojętność i zapomnienie. Dlatego warto pytać: co przekazujemy następnyemu pokoleniu? Czy nasze dzieci znają historię swoich rodzin? Czy wiedzą, dlaczego w domu przechowywany jest stary różaniec, obraz Matki Bożej albo krzyż należący do dziadków? Czy wraz z rodzinnymi historiami przekazujemy im także modlitwę?

Pamięć, która staje się modlitwą

17 września chcemy więc nie tylko wspominać tragiczne wydarzenia historii Polski. Chcemy modlić się za Sybiraków – żyjących i zmarłych – oraz za ich rodziny. Za tych, którzy pozostali na nieludzkiej ziemi, i za tych, którzy powrócili, niosąc przez dalsze życie ciężar wspomnień.

Chcemy również podziękować za świadectwo ludzi, którzy w najtrudniejszych warunkach potrafili zachować wiarę, polskość, pamięć o rodzinie i miłość do Ojczyzny.

A patrząc na maryjne wizerunki, które wędrowały wraz z zesłańcami, możemy dostrzec coś bardzo głębokiego: Matka nie opuszcza swoich dzieci w drodze. Maryja była z nimi w modlitwie i nadziei. Także dzisiaj pozostaje z rodzinami, które cierpią, przeżywają rozłąkę, wojnę czy utratę domu.

Niech więc pamięć o 17 września nie prowadzi nas ku nienawiści, lecz ku prawdzie, modlitwie i odpowiedzialności za pamięć. Chrześcijanin pamięta o doznanym złu, ale nie po to, aby przekazywać następnyemu pokoleniu nienawiść. Pamięta, aby zło nigdy więcej nie zostało nazwane dobrem, aby cierpienie niewinnych nie zostało zapomniane i aby modlić się o taki świat, w którym człowiek nie będzie człowiekowi odbierał domu, ojczyzny i godności.

Matko Boża, która byłaś blisko polskich rodzin na drogach zesłania, otocz opieką Sybiraków i ich rodziny.

Przyjmij tych, którzy pozostali na obcej ziemi, umacniaj żyjących świadków tamtych wydarzeń

i pomóż nam zachować pamięć, wiarę i nasze chrześcijańskie korzenie. Wyproś naszej Ojczyźnie pokój, zgodę i wierność Bogu. Amen.

Wakacyjny przepis od s. Danieli dla duszy i ciała

POBOŻNA SZARLOTKA SIOSTRY DANIELI

Wdzięczność za owoce ziemi

Wrzesień pachnie dojrzewającymi jabłkami. Sady przynoszą owoce, spiżarnie powoli się zapełniają, a na stołach pojawiają się pierwsze jesienne wypieki. Siostra Daniela proponuje więc prostą, domową szarlotkę – taką, która najlepiej smakuje przy wspólnym stole, z filiżanką kawy lub herbaty.

Niech jej przygotowanie będzie również małą lekcją wdzięczności. Bo chociaż człowiek sadi, pielęgnuje, zbiera i przygotowuje, to ostatecznie wszystko, czym dzieli się ziemia, pozostaje darem Stwórcy.

„Ziemia wydała swój owoc: Bóg, nasz Bóg, nam pobłogosławił”. (Ps 67,7)

SKŁADNIKI

Na kruche ciasto:

- 500 g mąki pszennej,
- 250 g masła,
- 150 g cukru,
- 2 jajka,
- 2 łyżeczki proszku do pieczenia,
- 1 opakowanie cukru waniliowego,
- szczypta soli.

Na jabłkowe nadzienie:

- ok. 1,5–2 kg jabłek,
- 2–3 łyżki cukru – według smaku,
- 1–2 łyżeczki cynamonu,
- 1 łyżka soku z cytryny,
- 2 łyżki bułki tartej lub kaszy manny.

Do podania: cukier puder.

1. ZACZYNAMY OD TEGO, CO PROSTE

Mąkę przesiewamy, dodajemy proszek do pieczenia, cukier, cukier waniliowy, sól, jajka i pokrojone zimne masło. Wszystko szybko zagniatamy. Gotowe ciasto dzielimy na dwie części. Jedną wkładamy do lodówki, drugą można na chwilę umieścić w zamrażarce – będzie łatwiejsza do starcia.

Myśl Siostry Danieli: Dobre rzeczy często zaczynają się bardzo zwyczajnie. Trochę mąki, masła i pracy naszych rąk – a z prostych

składników może powstać coś, czym ucieszymy innych.

„Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie”. (por. Kol 3,23)

2. JABŁKA – DAR SADU

Jabłka obieramy, usuwamy gniazda nasienne i ścieramy na tarce albo kroimy na niewielkie kawałki. Przekładamy do garnka i krótko dusimy. Dodajemy cukier, cynamon oraz odrobinę soku z cytryny. Nadzienie powinno pozostać lekko kwaskowe i pachnące.

Myśl Siostry Danieli: Trzymając w dłoni owoc, warto czasem pomyśleć, ile potrzeba było słońca, deszczu, dobrej ziemi i ludzkiej pracy, zanim trafił na nasz stół.

„Ty otwierasz swą rękę i wszystko, co żyje, nasycasz do woli”. (Ps 145,16)

3. UKŁADAMY CIASTO

Blachę wykładamy papierem do pieczenia. Pierwszą część ciasta rozwałkowujemy i układamy na spodzie. Delikatnie posypujemy bułką tartą lub kaszą manną, a następnie wykładamy przygotowane jabłka. Na wierzch ścieramy drugą część kruchego ciasta.

Myśl Siostry Danieli: W życiu, podobnie jak w kuchni, potrzeba cierpliwości. Nie wszystko jest gotowe od razu. Trzeba wykonać swoją pracę, a później pozwolić, aby przyniosła owoce.

„Na wszystko jest pora i czas na każde dzieło pod niebem”. (Koh 3,1)

4. CIERPLIWIE CZEKAMY

Szarlotkę pieczemy około 45–50 minut w temperaturze 180°C, aż wierzch pięknie się zarumieni. Po wyjęciu pozwalamy jej trochę odpocząć. Wystudzone ciasto posypujemy cukrem pudrem.

Myśl Siostry Danieli: Zapach pieczonego ciasta przypomina, że dom tworzą także drobne rzeczy: wspólny stół, rozmowa, obecność i czas ofiarowany drugiemu człowiekowi.

„Przyjmujcie siebie nawzajem, jak i Chrystus przyjął was”. (Rz 15,7)

5. NAJWAŻNIEJSZE – PODZIELIĆ SIĘ!

Szarlotkę kroimy na kawałki i po-

dajemy najbliższym. Bo nawet najlepsze ciasto smakuje lepiej, kiedy nie jemy go sami. Można zaprosić sąsiadkę, poczęstować dzieci, zanieść kawałek komuś starszemu albo po prostu usiąść razem przy stole. Czasami zwyczajny kawałek domowego ciasta staje się pretekstem do rozmowy, na którą od dawna brakowało czasu.

MYŚL DUCHOWA

Wdzięczność zaczyna się od dostrzegania małych darów. Jabłko zerwane z drzewa, chleb na stole, zdrowie, rodzina, człowiek siedzący obok nas – tak wiele otrzymujemy każdego dnia, a tak łatwo przyjmujemy to jako coś oczywistego. Wrześniowa szarlotka może więc przypominać o słowach modlitwy: „Boże, dziękuję Ci za to, co dajesz”.

A Siostra Daniela dodaje: „Kiedy Bóg daje owoce, człowiek powinien zrobić dwie rzeczy: podziękować i podzielić się nimi z drugim. A jeśli z jabłek wyjdzie dobra szarlotka – powodów do wdzięczności jest jeszcze więcej!”

Smacznego – i niech będzie na chwałę Bożą!

Intencje mszalne

WRZESIEŃ 2026

SOBOTA, 5 WRZEŚNIA

- Św. Matki Teresy z Kalkuty,
dziewicy i zakonnic

9.00 - † Klara Nowik, † Wincenty
Nowik

9.00 - † Stanisława Wepera - greg. 5

18.00 - † Antoni Świątek - 18. roczni-
ca śmierci

18.00 - † Róża Giza Martynowicz - in.
od uczestników pogrzebu

NIEDZIELA, 6 WRZEŚNIA

- XXIII Niedziela Zwykła

8.00 - † Czesław Jurek

8.00 - † Stanisława Wepera - greg. 6

10.00 - † Stanisław Kasprzykowski -
25. rocznica śmierci

12.00 - † Maria i Józef Śpiwak, †
Rozalia Ciosek

18.00 - w intencji s. Rozalii od człon-
kin Żywego Różańca z okazji
imienin

Karsk - 9.00

Dąbrowa Nowogardzka - 10.00

Olchowo - 11.00

Wojcieszyn - 12.00

PONIEDZIAŁEK, 7 WRZEŚNIA

7.00 - † Sylwia Wołczyńska - 10. rocz-
nica śmierci, † Ryszard Woł-
czyński

18.00 - † Stanisława Wepera - greg. 7

18.00 - † Franciszek Wolanin - 17.
rocznica śmierci oraz zmarli z
rodziny Wolaninów i Czernie-
jewskich

WTOREK, 8 WRZEŚNIA

- Święto Narodzenia Najświętszej
Maryi Panny

7.00 - † Stanisława Wepera - greg. 8

18.00 - † Jan Woźniak - 9. rocznica
śmierci

18.00 - † Janina, Bogusław, Marian-
na, Józef, Feliks, Janina, Maria,
Izydor, Jan, Janina, Sylwia,
Angelika, Karol, Klementyna,
Władysław oraz zmarli z rodziny
Dynarskich

ŚRODA, 9 WRZEŚNIA

- Bł. Anieli Salawy, dziewicy

7.00 - † Stanisława Wepera - greg. 9

18.00 - † Regina i Jan Starzak

18.00 - † Edward, Michalina, Kazi-
miera, Mariusz, Janina, Euge-
nius, Edward

CZWARTEK, 10 WRZEŚNIA

7.00 - † Stanisława Wepera - greg. 10

18.00 - †† z rodziny Pazera: Teresa,
Zdzisław, Andrzej, Irena, Win-
centy

18.00 - †† z rodziny Cedro: Włady-
sław, Tadeusz, Wiktoria; † Jan
Delegowski

PIĄTEK, 11 WRZEŚNIA

7.00 - † Stanisława Wepera - greg. 11

18.00 - † Eugeniusz Woroniecki - 10.
rocznica śmierci; † Bogumiła,
Aleksander, Mieczysław

18.00 - † Teresa Skibiszewska

SOBOTA, 12 WRZEŚNIA

- Najświętszego Imienia Maryi

9.00 - w intencji Urszuli z okazji uro-
dzin, o Boże błogosławieństwo i
potrzebne łaski

9.00 - † Stanisława Wepera - greg. 12

18.00 - w intencji ofiarodawcy

18.00 - † Anna Buczyńska - 6 roczni-
ca śmierci

NIEDZIELA, 13 WRZEŚNIA

- XXIV Niedziela Zwykła

8.00 - w intencji powołań do Zgroma-
dzenia Sióstr Opatrności Bożej

8.00 - † Stanisława Wepera - greg. 13

10.00 - w intencji Działkowców

12.00 - † Helena, Henryk, Nikodem,
Aniela Rodziewicz

18.00 - Piotr Klimemek - z okazji
urodzin, o zdrowie i Boże błogo-
sławieństwo na następne lata

Karsk - 9.00

Dąbrowa Nowogardzka - 10.00

Olchowo - 11.00

Wojcieszyn - 12.00

PONIEDZIAŁEK, 14 WRZEŚNIA

- Święto Podwyższenia Krzyża
Świętego

7.00 - † Stanisława Wepera - greg. 14

18.00 - †† z rodziny Stacherów i z
rodziny Falfurów

18.00 - †† z rodziny Miazgowskich: Ja-
kub, Stanisława (K), Kazimierz,
Krzysztof, Wanda, Marian,
Robert, Józef, Janina, Włodzi-
mierz, Mariusz

WTOREK, 15 WRZEŚNIA

- Najświętszej Maryi Panny Bolesnej

7.00 - † Stanisława Wepera - greg. 15

18.00 - † Urszula Jaśkiewicz

18.00 - † Stanisława (k) Iwan -
1. rocznica śmierci; † Edmund
Iwan oraz zmarli z rodziny Sy-
nowiec i Iwan

ŚRODA, 16 WRZEŚNIA

- Św. Korneliusza, papieża,

i Cypriana, biskupa, męczenników

7.00 - † Stanisława Wepera - greg. 16

18.00 - † Sylwester Śmigiel, † Ma-
rianna i Aleksander; syn Alek-
sander, Mirosław, Krystyna,
Władysław (k); † Józef Śmigiel,
† Jan, Zofia, Andrzej Słomka,
Karyś Stefania i Marek, Woź-
niak Halina, Grażyna, Zuzia,
Bolesław; zmarli z rodzin Sar-
neckich i Jakubowskich

CZWARTEK, 17 WRZEŚNIA

- Św. Zygmunta Szczęsnego

Felińskiego, biskupa

Rocznica sowieckiej napaści na Polskę w 1939 r.

7.00 - † Jadwiga, Roman, Mirosław
Izmałowicz

18.00 - † Stanisława Wepera - greg. 17

PIĄTEK, 18 WRZEŚNIA

- Święto św. Stanisława Kostki,
zakonnika, patrona Polski

7.00 - † Stanisława Wepera - greg. 18

18.00 - † Władysław Romańczuk, †
Leszek Raźniewski

18.00 - † Maria Pacuszka

SOBOTA, 19 WRZEŚNIA

Św. Januarego, biskupa i męczennika
9.00 – † Lucyna i Paweł Jarmakowscy
9.00 – † Stanisława Wepera – greg. 19
18.00 – † Jan Styrna – 4. rocznica śmierci
18.00 – † Edward – 6. rocznica śmierci; † Anna, Zbigniew Antczak oraz zmarli z rodziny

NIEDZIELA, 20 WRZEŚNIA

– XXV Niedziela Zwykła

8.00 – w intencji Rafała z okazji 44. rocznicy urodzin, z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie, opiekę Matki Bożej na dalsze lata życia
8.00 – † Stanisława Wepera – greg. 20
10.00 – rezerwacja
12.00 – † Kornela, Henryk, Zdzisław Ciesielscy – 16. rocznica śmierci
18.00 – † Antoni – 9. rocznica śmierci, † Maria, Aleksander Wawryczuk, † Irena, † Jan Marczyński, † Antoni, † Ignacy Kwośniewscy oraz zmarli z rodziny

Karsk – **9.00**

Dąbrowa Nowogardzka – **10.00**

Olchowo – **11.00**

Wojcieszyn – **12.00**

PONIEDZIAŁEK, 21 WRZEŚNIA

– Święto św. Mateusza, Apostoła i Ewangelisty

7.00 – † Elżbieta Farat – 8 miesięcy po śmierci
18.00 – † Stanisława Wepera – greg. 21

WTOREK, 22 WRZEŚNIA

7.00 –
18.00 – † Stanisława Wepera – greg. 22
18.00 – † Marianna Wierzchowska – 10. rocznica śmierci; † Władysław Wierzchowski – 21. rocznica śmierci

ŚRODA, 23 WRZEŚNIA

– Św. Pio z Pietrelciny, prezbitera

7.00 – † Stanisława Wepera – greg. 23
18.00 – 1. w intencji dzieci poczętych; 2. † Andrzej Róg – 6. rocznica śmierci; zmarli z rodziny Róg i Królewicz; 3. † Krystyna Lewandowska

CZWARTEK, 24 WRZEŚNIA

7.00 – † Stanisława Wepera – greg. 24
18.00 – † Eugeniusz, † Grzegorz, rodzice, bracia i teściowie
18.00 – † Marianna, † Zygmunt Pawlaczyk, † Maria, † Andrzej Kabaczyński, † Anastazja, † Czesław Krzywański oraz zmarli z rodziny

PIĄTEK, 25 WRZEŚNIA

– Bł. Władysława z Gielniowa, prezbitera

7.00 – † Stanisława Wepera – greg. 25
18.00 – † Piotr Jagiełło – in. od uczestników pogrzebu
18.00 – † Marcin Ławniczak – 8. rocznica śmierci; † Marianna i Józef Ciechanowscy; † Zofia, Lucjan Ławniczak i zmarli z rodziny

SOBOTA, 26 WRZEŚNIA

– Świętych Kosmy i Damiana, męczenników

9.00 – w intencji Ojca Świętego, Ojczyzny, księży i siostr naszej parafii, Radia Maryja i Telewizji Trwam
9.00 – † Stanisława Wepera – greg. 26
14.00 – w intencji Cechu Rzemieślników i Przedsiębiorców z okazji 80-lecia
16.00 – z okazji 90. urodzin Emilii Doroszkó, o Boże błogosławieństwo i zdrowie
18.00 – † Ewa i Michał Mikłaszewicz

NIEDZIELA, 27 WRZEŚNIA

– XXVI Niedziela Zwykła

8.00 – † Wojciech i Marianna Gębik
8.00 – † Stanisława Wepera – greg. 27
10.00 – † Anna – 30. rocznica śmierci; † Jan Kałuża
12.00 – † Marianna i Jadwiga Łazarz; † Stanisława i Wacław Markowscy
12.00 – chrzest święty
18.00 – † Henryk Piotrowicz – 27. rocznica śmierci

Karsk – **9.00**

Dąbrowa Nowogardzka – **10.00**

Olchowo – **11.00**

Wojcieszyn – **12.00**

PONIEDZIAŁEK, 28 WRZEŚNIA

– Św. Wacława, męczennika

7.00 – † Stanisława Wepera – greg. 28
18.00 – † Marcin Ławniczak – 8. rocznica śmierci
18.00 – † Zofia Pawłowska – 24. rocznica śmierci; † Józef i Stanisław Pawłowscy; † Jan, Czesława i Marian Bartosik

WTOREK, 29 WRZEŚNIA

– Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała

7.00 – † Bronisława, Alicja, Stefan i Bogdan oraz zmarli z rodziny Radel
18.00 – † Stanisława Wepera – greg. 29
18.00 – † zmarli z rodziny Szadkowskich, Garlińskich, Kumoniów i Jarosławskich

ŚRODA, 30 WRZEŚNIA

– Św. Hieronima, prezbitera i doktora Kościoła

7.00 – † Stanisława Wepera – greg. 30
18.00 –

CZWARTEK, 1 PAŹDZIERNIKA

– Św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dziewicy i doktora Kościoła

9.00 – † Marek Filipiak; † Wanda Izydorczyk; † Stefania Golema
9.00 – † Piotr Słomski – greg. 1
18.00 – † Stanisław Krzywański – 1. rocznica śmierci

PIĄTEK, 2 PAŹDZIERNIKA

– Świętych Aniołów Stróżów, Pierwszy piątek miesiąca

7.00 – w intencji Malwiny z okazji 20. urodzin oraz Błażeja z okazji 15. urodzin – od rodziców, o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski
7.00 – † Piotr Słomski – greg. 2
18.00 – za zmarłych we wrześniu Parafian

SOBOTA, 3 PAŹDZIERNIKA

– Pierwsza sobota miesiąca

9.00 – † rodzice: Teresa – pół roku po śmierci; † Jan Dubanowicz oraz † Józefa i Stanisław Ajs
9.00 – † Piotr Słomski – greg. 3
18.00 – † Mieczysław Leśniak – 2. rocznica śmierci oraz † rodzice Eugenia i Stanisław
18.00 – † Halina Kwiatkowska – in. od uczestników pogrzebu